

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr.1a-551/2017

Instanța de fond: Judecătoria Florești

Judecător: L.Grădinaru

D E C I Z I E

ÎN NUMELE LEGII

04 aprilie anul 2018
municipiul Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Avînd în componența sa:

Președintele ședinței de judecată	Rotaru Ala
Judecătorii:	Burdeniuc Ruslana, Pușca Dumitru
Grefier	Rădăuță Inna

Cu participarea:

Procurorului Dubăsari Valeriu

Avocatului Berladean Lilia

A judecat în ordine de apel în ședință publică apelul declarat de inculpata Siminovici Ludmila Mihail împotriva sentinței Judecătoriai Florești din 17.02.2016 în cauza penală privind învinuirea lui Siminovici Ludmila Mihail în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.327 al.1 și art.332 al.1 CP RM, conform căreia

Siminovici Ludmila Mihail, născută la xxx, originară și domiciliată satul xxx raionul xxx, strada xxx, cetățeană a Republicii Moldova, de naționalitate moldoveancă, cu studii superioare, starea familială – divorțată, locul de muncă – xxx, fără antecedente penale

A fost recunoscută vinovată Siminovici Ludmila Mihail de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.327alin.(1) și art.332 alin.(1) CP RM.

S-a încetat procesul penal de învinuire a lui Siminovici Ludmila Mihail în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.332 alin. (1) CP RM, din motiv că a intervenit prescripția de atragere la răspundere penală.

S-a stabilit lui Siminovici Ludmila Mihail în baza art.327 alin.(1) CP RM pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale, echivalentul a 11000/unsprezece mii/ lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2/doi/ ani 6/șase/ luni.

S-a dispus, conform art.64 al.(31) CP RM, că Siminovici Ludmila Mihail este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 72 de ore din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, s-a menținut pînă la intrarea pentinței în vigoare.

A fost soluționată chestiunea corpurilor delictive.

Termenul de judecare a cauzei în instanța de fond: 19.12.2014-17.02.2016.

Termenul de judecare a cauzei în instanța de apel: 14.03.2016-11.05.2016.

Termenul de judecare a cauzei în instanța de recurs ordinar: 20.07.2016-22.11.2016

Termenul de judecare a cauzei în instanța de apel: 04.01.2017-22.03.2017.

Termenul de judecare a cauzei în instanța de recurs ordinar: 26.05.2017-01.08.2017.

Termenul de judecare a cauzei în instanța de apel: 30.08.2017-16.05.2018.

Procedura de citare legală executată.

Asupra apelului, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate în ședință, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți -

C O N S T A T Ă :

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse instanța de fond a reținut, că Siminovici Ludmila Mihail, activînd din anul 2010 în calitate de xxx, orașul xxx, prin abuz de serviciu manifestat la îndeplinirea atribuțiilor care reglementează activitatea de serviciu a ei ca persoană cu funcție de răspundere, intenționat, din interes personal, cu scopul de a-și ajuta ruda Timofeevici Maia Mihail în perioada lunii iulie 2012, a falsificat certificatul medical nr.116 din 20.07.2012, conform căruia Timofeevici Corina Ilie s-ar fi aflat la tratament ambulatoriu în perioada de timp 10.07.2012-20.07.2012 și certificatul de concediu medical seria 10 nr.230256 din 26.07.2012, conform căruia Timofeevici Corina Ilie s-ar fi aflat la tratament ambulatoriu în perioada de timp 26.07.2012-03.08.2012, prin care fapt, a cauzat intereselor publice daune în proporții considerabile. Ulterior, aceste documente au fost prezentate de către Timofeevici Corina Ilie organului de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Florești, cu scopul justificării absenței sale în cadrul urmăririi penale pe prezenta cauză penală.

Organul de urmărire penală a calificat acțiunile lui Siminovici Ludmila Mihail în baza art.327 alin.(1) Cod Penal, după semnele calificative: folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de răspundere a situației de serviciu, în interes personal, care a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice.

Instanța de fond a reținut că tot ea, fiind persoană cu funcție de răspundere și activînd din anul 2010 în calitate de xxx, orașul xxx, folosindu-se de atribuțiile care reglementează activitatea ei de serviciu, intenționat, din interes personal, în perioada lunii iulie 2012, a falsificat certificatul medical nr.116 din 20.07.2012, conform căruia Timofeevici Corina Ilie s-ar fi aflat la tratament ambulatoriu în perioada de timp 10.07.2012-20.07.2012 și certificatul de concediu medical seria 10 nr.230256 din 26.07.2012, conform căruia Timofeevici Corina Ilie s-ar fi aflat la tratament ambulatoriu în perioada de timp 26.07.2012-03.08.2012, prin care fapt a cauzat intereselor publice daune în proporții considerabile. Ulterior, aceste documente au fost prezentate de către Timofeevici Corina Ilie organului de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Florești, cu scopul justificării absenței sale în cadrul urmăririi penale pe prezenta cauză penală.

Organul de urmărire penală a calificat acțiunile lui Siminovici Ludmila Mihail în baza art.332 alin.(1) Cod Penal, după semnele calificative: înscrierea de către o persoană cu funcție de răspundere, în documentele oficiale a unor date vădite false, săvîrșite din interes personal.

Sentința instanței de fond a fost atacată cu apel de către inculpata Siminovici Ludmila, care în motivare invocă dezacordul ce ține de condamnarea în baza în baza art.327 al.1 CP RM, în rest susține sentința instanței de fond, indicînd următoarele considerente:

-instanța de fond corect a ajuns la concluzia referitor la intervenirea termenului de prescripție și încetarea procesului penal pentru infracțiunea prevăzută de art.332 al.1 Cod Penal,

-își exprimă dezacordul ce ține de condamnarea sa pentru infracțiunea prevăzută de art.327 al.1 CP RM,

-articolul în cauză stipulează la al.1 CP "Folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, în interes material ori alte interese personale, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice",

-astfel, la data de 12.11.2012 de către organul de urmărire penală a fost emisă ordonanța de scoatere a Ludmillei Siminovici de sub urmărirea penală, drept temei fiind invocat precum că nu au fost acumulate probe suficiente pentru a-i înainta învinuirea pentru infracțiunea prevăzută la art.332 al.1 și 327 al.1 CP precum și a faptului că nu s-a confirmat bănuiala de comiterea acestor infracțiuni,

-la fel la data de 12.11.2012 a fost emisă ordonanța de punere sub învinuire a ei în temeiul art.327 al.1 CP și 332 al.2 CP. Ordonanța respectivă a fost adusă la cunoștință ei și apărătorului la data de 29.01.2013,

-ulterior la data de 17.01.2013 a fost emisă ordonanța de scoatere a persoanei de sub urmărirea penală și reluarea urmăririi penale. Astfel, a fost anulată ordonanța din 12.11.2012 despre scoaterea persoanei de sub urmărirea penală, totodată dispunîndu-se reluarea urmăririi penale în baza art.327 al.1 CP și 332 al.1 CP în privința Ludmillei Siminovici,

-în această ordonanță a fost invocat că temei care au stat la baza reluării urmăririi penale a stat noi circumstanțe și anume faptul că a fost audiată Timofeevici Maia astfel au anăruit fante noi

-concomitent a fost emisă și ordonanță din 17.01.2013 de punere sub învinuire a ei în temeiul art.327 al.1 și 332 al.1 CP. Această ordonanță fiindu-le adusă la cunoștință la data de 15.02.2013,

-după ce a făcut cunoștință cu această ordonanță din 17.01.2013 a depus la Procuratura Florești o plîngere la data de 15.02.2013 prin care a solicitat anularea acestui document pe motiv că contravine Hotărîri Curții Constituționale nr.26 din 23.11.2010 care dispune că procedura de reluare a urmăririi penale are loc în urma constatării faptelor noi. Deci, această plîngere a fost precăutată, la care la data de 20.02.2013 a primit ordonanța prin care li s-a comunicat că se respinge plîngerea depusă. Necăutînd la acest refuz negativ la data de 23.02.2013 în cadrul prezentării materialelor a exprimat dezacordul în scris și a solicitat scoaterea de sub urmărirea penală, la ce la data de 28.02.2013 a primit iarăși o ordonanță negativă. Din acest moment dosarul a fost remis instanței de judecată,

-astfel, în cauza dată sunt emise două ordonanțe de punere sub învinuire din 12.11.2012 și 17.01.2013, care nu au fost anulate dar lăsate în vigoare. Nu este clar care a fost necesitatea la 17.01.2013 repetat de a înainta o învinuire pe același motive în cazul cînd deja este ordonanța de punere sub învinuire din 12.11.2012,

-cu toate acestea de către organul de urmărire penală a fost pusă sub învinuire în temeiul art.327 al.1 cu următorul conținut "folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de răspundere a situației de serviciu, în interes material ori alte interese persoanele, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice",

-pe cînd deja prin modificarea din data de 03.02.2012 cuvintele cu "funcție de răspundere" a fost substituit cu cuvîntul "publică",

-în această ordine de idei consideră că este primul reper de încălcare a drepturilor ei,

-în continuare se referă la ordonanța de punere de sub învinuire din 17.01.2013, care o consideră ilegală și care a solicitat organului de urmărire penală să o anuleze întrucît ea contravine normelor legale ale Deciziei Curții Constituționale nr.26 din 23.11.2010, care prevede că procedura de reluare a urmăririi penale are loc în urma faptelor noi. Deci, este evident faptul și din motivarea acestei ordonanțe care indică reluarea urmăririi penale pe același fapte. Ba mai bine ca atît și Timofeevici Maia fiind audiată în cadrul procesului de judecată a declarat că dînsa careva motive noi nu a indicat fiind aceleași care le-a relatat anterior, sau mai bine zis nu a scris nimic cînd a fost invitată la procuratură. Dar ține minte foarte bine că dînsa nu s-a prezentat la data de 17.01.2013 la Procuratura Florești dar a fost la data de 31.01.2013 unde s-a semnat pe niște foi curate și presupune că aceste foi au fost completate după plecarea acesteia cu conținutul care îi convenea procurorului,

-ținînd cont de aceste afirmații ale martorului Timofeevici Maia a solicitat instanței de fond să dispună nulitatea actului procedural și anume ordonanța de punere sub învinuire din 17.01.2013 deoarece procurorul a întreprins acțiuni de încălcare a prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal,

-atrage atenția asupra următorului fapt: cînd este vorba de învinuirea unei persoane urmează ca organul de urmărire penală să demonstreze toate elementele constitutive ale infracțiunii care i se incriminează cetățeanului. Ea personal este de părerea și chiar convinsă că în cazul concret de incriminarea art.327 alin.1 CP, nu a fost dovedit latura obiectivă al acestei infracțiuni.

-latura obiectivă al infracțiunii prevăzute la art.327 alin.1 CP constă în: -folosirea de către o persoană publică a situației de serviciu; -cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice; -legătura de cauzalitate între folosirea situației de serviciu și daune cauzate; în calitate de urmări prejudiciabile ale art.327 al.1 CP prevede cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice,

-din conținutul cauzei penale nu este clar care este caracterul și mărimea pagubei materiale, care este victima, gradul influenței negative a faptei prejudiciabile asupra activității legale a instituției, întreprinderii sau organizației. Or, conform art.126 CP al.2 caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luîndu-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă.....,

-la materialele dosarului lipsește în general informația despre daune, pentru ca instanța de judecată să poată evalua obiectiv în temeiul normei menționate daunele cauzate și dacă acestea ating proporții considerabile,

-se pare că această evaluare obiectivă nu a fost efectuată nici la faza de urmărire penală, organul de urmărire penală limitîndu-se doar la norma art.327 al.1 CP,

-în cazul dat consideră că procurorul nu i s-a reușit să confirme care este cea daună considerabilă ca consecință al eliberării de către ea a certificatului medical nr.116 din 20.07.2012 și certificatului de concediu medical seria 10 nr.230256 din 26.07.2012,

-aceste certificate medicale au avut scopul de a fi prezentate de către Timofeevici Corina după cum a aflat mai tîrziu la organul de urmărire penală, care de fapt au și fost prezentate. Care a fost prejudiciul în cazul în care ele au fost prezentate, la această întrebare consideră că este imposibil de răspuns deoarece procurorul nu a prezentat nici o probă în acest sens. Deci, care a fost cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice nu este clar,

-nu se încadrează nici într-o critică faptul că instanța de judecată care este organul ce verifică legalitatea tuturor învinuirilor și

greșimilor efectuate de către procuratura, a admis că ia însuși sa nu fie obiectiva și corectă și anume însăși instanța de judecată a admis aceeași eroare ca și organul de urmărire penală la aprecierea și constatarea vinovăției ei în cadrul acțiunilor în temeiul art.327 al.1 CP și anume a dispus condamnarea ei în baza următorului context "folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de răspundere a situației de serviciu, în interes material ori alte interese persoanele, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice". Adică nici măcar nu a citit dispoziția art. dat care la moment nu mai prevede persoană cu funcție de răspundere dar persoană publică, în acest sens lasă loc de gândit că pur și simplu a transcris tot discursul procurorului,

-totodată din interpretarea art.6 CEDO pronunțarea de către instanța de judecată a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile a dreptului fundamentale la un proces echitabil și aceasta presupune obligația instanței de judecată de a se expune în hotărârea contestată asupra tuturor cerințelor acțiunii precum și argumentele invocate de către părți întru respectiv admiterea sau respingerea acestora,

-instanța de fond nu s-a expus asupra tuturor circumstanțelor invocate de ei în cadrul procesului de judecată și dezbateri,

-conform art.8 CPP al.3 "concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturare, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

-Interpretând această chestiune în favoarea ei consideră că prin acțiunile ei nu a adus prejudicii considerabile, împrejurările descrise mai sus au servit drept temei de a depune prezenta cerere în instanța de judecată,

-solicitând casarea parțială a sentinței instanței de fond, cu emiterea unei decizii în latura ce ține de condamnarea în temeiul art.327 alin.1 CP RM, de achitare.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11.05.2016 a fost admis apelul declarat de inculpa Siminovici Ludmila împotriva sentinței Judecătorei Florești din 17.02.2016 pe cauza penală în privința lui Siminovici Ludmila Mihail, dar din alte motive decât cele invocate, cu casarea sentinței în cauză, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Siminovici Ludmila Mihail în învinuirea înaintată pe art.327 al.1 art.332 al.1 CP RM a fost achitată din motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11.05.2016 a fost contestată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți Costaș Valentina în temeiul art.427 al.1 p.6 CPP RM, invocând că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 22.11.2016 a fost admis recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți Costaș Valentina, cu casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11.05.2016, în cauza penală în privința lui Siminovici Ludmila Mihail și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției sale Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție a invocat următoarele considerente:

-Conform prevederilor art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs. De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

-Conform art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

-Potrivit cerințelor aceluiși articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

-La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penale au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

-Colegiul penal lărgit a menționat că, în cauza dată, instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții prevăzute de lege, și anume instanța de apel era obligată să constate circumstanțele și împrejurările infracțiunii comise în modul prevăzut de art.394 alin.(1), pct.1), 2) Cod de procedură penală, să analizeze cauza sub toate aspectele ei, fără a se limita la motivele invocate de partea care a depus apelul.

-Colegiul penal lărgit a constatat că și-au găsit confirmarea temeiurile pentru recurs prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, cazurile când decizia motivată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția,

-Pornind de la motivele recursului ordinar declarat de procuror, rezultă că, instanța de apel și-a argumentat soluția superficial privitor la respingerea infracțiunilor incriminate de către acuzator, prin care inculpatei i-a fost incriminat indiciul "persoană cu funcție de răspundere", cu toate că la momentul săvârșirii infracțiunilor incriminate lui Siminovici Ludmila, dispoziția art.327 alin.

(1), 332 alin.(1) Cod penal, sintagma "cu funcție de răspundere" a fost substituită cu cuvântul "publică", deci urma a fi incriminat calificativul "persoană publică".

-Prin urmare, instanța de apel a considerat că, inculpata nu este subiect al infracțiunilor incriminate, or, în speță lipsește corespunderea exactă între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpata și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală nominalizată.

-Colegiul penal menționează că, potrivit art.123 alin.(1) Cod penal, prin persoană cu funcție de răspundere se înțelege persoana căreia, într-o întreprindere, instituție, organizație de stat sau a administrației publice locale ori într-o subdiviziune a lor, i se acordă, permanent sau provizoriu, prin stipularea legii, prin numire, alegere sau în virtutea unei însărcinări, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice sau a acțiunilor administrative de dispoziție ori organizatorico-economice.

-Iar potrivit alin.(2) aceluiași articol, prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

-Potrivit literaturii de specialitate, noțiunea "persoană cu funcție de răspundere", definită în alin.(1) art.123 Cod penal și noțiunea "persoană publică", definită în alin.(2) art.123 Cod penal, se află într-o relație de tip "parte-întreg".

-În speță, Siminovici Ludmila activând în funcția de xxx, în pofida funcției ocupate și împuternicirilor date, nu numai că este persoană cu funcție de răspundere, dar și persoană publică, astfel aceste două noțiuni nu se exclud ci constituie în cazul dat un tot întreg.

-Prin urmare, instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că Siminovici Ludmila nu este subiect al infracțiunii prevăzută la art.327 alin.(1) și 332 alin.(1) Cod penal.

-Din conținutul deciziei recurate rezultă că instanța de apel doar a enumerat probele prezentate de partea acuzării, care au stat la baza sentinței de condamnare a inculpatei în instanța de fond, fără a fi supuse analizei și fără a face vre-o concluzie, ca ulterior să achite inculpata din lipsa componenței de infracțiune, neexaminând sub toate aspectele hotărârea primei instanțe.

-Mai mult, instanța de apel în decizia sa nu s-a expus asupra ordonanței de scoatere a inculpatei de sub învinuire și reluare a urmăririi penale din 17.01.2013, fapt invocat de apărare atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel.

-Astfel, instanța de apel casînd sentința instanței de fond și achitînd-o pe Siminovici Ludmila, de săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art.327 alin.(1), 332 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, și-a motivat decizia defectuos, fără o argumentare legală.

-În acest sens, Colegiul penal reamintește că, potrivit art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

-Prin urmare, instanța de apel a examinat pur formal apelul declarat, nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, nu s-a clarificat care circumstanțe sunt relevante pentru prezenta cauză, a adoptat o soluție neargumentată la modul convenit fără a da o apreciere probelor, potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, acceptând niște concluzii de ordin general.

-Astfel, se conchide că, instanța de apel nu s-a pronunțat argumentat asupra motivelor invocate în apel motivându-și soluția eronat, prin ce s-a comis eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

-Această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs deoarece soluționarea chestiunii respective ține de desfășurarea legală a procedurii de judecată în instanța de apel, care conform art.414 Cod de procedură penală, trebuie să judece apelurile din punct de vedere al stării de fapt și de drept, deci al legalității și temeiniciei sentinței atacate.

-În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit, constatînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a considerat că decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22.03.2017 a fost admis apelul declarat de inculpata Siminovici Ludmila împotriva sentinței Judecătoriei Florești din 17.02.2016, cu casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri noi, prin care în temeiul art.391 al.1 pct.5 CPP RM, procesul penal în privința lui Siminovici Ludmila Mihail pe art.327 al.1 și art.332 al.1 Cod Penal a fost încetat pentru că în privința ei există o hotărâre a organului de urmărire penală pentru aceeași faptă de scoatere de sub urmărire penală.

Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22.03.2017 a fost contestată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de Circumscripție mun.Bălți Formusatii Andrei în temeiul art.427 al.1 p.6 CPP RM.

Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 01.08.2017 a fost admis recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție mun.Bălți Formusatii Andrei, cu casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22.03.2017, în cauza penală în privința lui Siminovici Ludmila Mihail și dispunerea rejudecării cauzei de către

Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției sale Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție a invocat următoarele considerente:

-în prezenta speță instanța de apel la adoptarea soluției de admitere a apelului declarat de inculpata Siminovici Ludmila, de casare a sentinței primei instanțe și de pronunțare a unei noi hotărâri de încetare a procesului penal pe art.327 alin.(1), 332 alin.(1) Cod penal, deoarece în privința inculpatei există o hotărâre a organului de urmărire penală pentru aceeași faptă de scoatere de sub urmărirea penală, a interpretat greșit circumstanțele cauzei, practica Curții Constituționale și normele de drept, ce au dus la adoptarea acestei soluții greșite și insuficient motivate în prezenta cauză.

-În primul rând, Colegiul penal lărgit a menționat că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că în prezenta speță, ordonanța procurorului ierarhic superior din 17.01.2013 (f.d.275-276, vol.III) prin care a fost anulată ordonanța din 12.11.2012 privind scoaterea lui Siminovici Ludmila de sub urmărirea penală și dispusă reluarea urmăririi penale în privința lui Siminovici Ludmila pe art.327 alin.(1), 332 alin.(1) Cod penal, a fost întemeiată în drept pe prevederile art.287 alin.(4) Cod de procedură penală (f.d.276, vol.III), dispozițiile căruia au fost recunoscute constituționale prin Hotărârea Curții Constituționale nr.12 din 14.05.2015, or prin această hotărâre a fost declarat neconstituțional doar art.287 alin.(1) Cod de procedură penală, care nici nu a stat la baza adoptării ordonanței respective, care la rândul prin prisma cerințelor art.287 alin.(4) Cod de procedură penală, a fost justificată în fapt de apariția unor fapte noi, rezultate din declarațiile lui Timofeevici Maia depuse la aceeași dată.

-Astfel, instanța de apel deși în decizia sa (f.d.136, vol.IV), indică că: „în sensul procedurii penale la „fapte recent descoperite” se atarnă faptele, care deși existau la data adoptării ordonanței atacate, însă nu puteau fi descoperite, pe când atitudinea unei părți ce a preferat să păstreze tăcerea, nu justifică eroarea judiciară și nu constituie impediment pentru reluarea urmăririi penale, dacă prin alte mijloace aceste împrejurări nu au fost descoperite la acele momente”, contrar acestei constatări corecte, aceasta a conchis nejustificat că soluția de reluare a urmăririi penale ca rezultat al faptelor noi constatate prin depozitiile depuse de Timofeevici Maia, nu constituie în sensul art.287 alin.(4) Cod de procedură penală, fapte noi sau recent descoperite, ce ar acorda caracter legal ordonanței din 17.01.2013, fără a aprecia suficient legalitatea aceste ordonanțe prin prisma Hotărârii Curții Constituționale nr.12 din 14.05.2015 și prevederilor Codului de procedură penală, confundând faptul că reluarea urmăririi penale în speța dată a fost întemeiată pe art.287 alin.(4), nu pe art.287 alin.(1) Cod de procedură penală, declarat neconstituțional, or declarațiile depuse de Timofeevici Maia la acel moment, au fost corect considerate de procurorul ierarhic superior ca fapte noi ce au justificat adoptarea ordonanței menționate, cu ce partea apărării a căzut de acord, nefiind contestată conform prevederilor art.313 Cod de procedură penală.

-Subsidiar, Colegiul penal lărgit a notat că deși în apelul declarat de inculpata Siminovici Ludmila (f.d.61-63, vol.IV) au fost invocate motive în vederea achitării inculpatei de sub învinuirea imputată ce ține de condamnarea în baza art.327 alin.(1) Cod penal (f.d.59, vol.IV), instanța de apel contrar obligației prevăzute de art.414 alin.(5) Cod de procedură penală, ce stipulează că „instanța de apel se pronunță asupra motivelor invocate în apel”, neîntemeiat nu s-a expus asupra acestor motive, ce nu poate fi acceptat de instanța de recurs ordinar.

-Totodată, se indică că potrivit jurisprudenței constante a CEDO, expuse în cazurile aplicării art.6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal. (Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) §85).

-La fel, Colegiul penal lărgit a conchis că la adoptarea soluției în cauza dată, instanța de apel urma să țină cont de practica judiciară uniformă și doctrina penală în privința judecării infracțiunilor prevăzute de art.327, 332 Cod penal, conform căreia nu există un concurs ideal a infracțiunilor respective, or art.332 Cod penal în raport cu art.327 Cod penal este o normă specială, respectiv prin prisma art.116 alin.(2) Cod penal, în cazul concurenței dintre norma generală și cea specială, se aplică numai norma specială.

-În consecință, în temeiul celor constatate supra, Colegiul penal lărgit a conchis că recursul ordinar declarat urmează a fi admis, cu casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 martie 2017 și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece în speță este incident temeiul de recurs prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, în aspectele că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

-La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art.436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în cererea de apel și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursurile declarate, nominalizate și în prezenta decizie, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță, în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să analizeze la modul convenit prezența sau lipsa elementelor infracțiunilor imputate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, în baza probelor cercetate în ședința de judecată a instanței de apel, cu respectarea cerințelor art.414, 415 Cod de procedură penală, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

În ședința instanței de apel după dispunerea rejudecării cauzei, avocatul inculpatei Siminovici Ludmila, Berladean Lilia a susținut apelul declarat de inculpată, solicitând să fie admis din motivele invocate, nu sunt de acord cu sentința instanței de fond pe capătul de acuzare în baza art.327 al.1 CP prin care a fost condamnată Siminovici Ludmila, consideră ca instanța de fond a comis erori, nu s-a ținut cont de modificările aduse la data de 03.12.2012 care deja la art.332 și 327 nu se mai prevedea cuvântul "funcție de răspundere", fiind substituit cu cuvântul "publică", conform Hotărârii CSJ nr.17 din 15.05.2017 la pct.4,3 face o explicație la normele art.327 și 332 că în cazul când există o infracțiune care este prevăzută de art.332 nu poate

sa colaboreze cu art.327 deoarece este o normă specială, iar art.327 este o norma specială, și în acest caz urma sa fie aplicat doar art.332, în dosar sunt două ordonanțe de punere sub învinuire din 17.01.2017 și 12.11.2012, eroare admisă de procuror, fiind scoasă inculpata de sub urmărirea penală, anulată prin ordonanța din 17.01.2013, deoarece există două ordonanțe de punere sub învinuire, consideră, că prin infracțiunile care i se incriminează nu s-a demonstrat care este prejudiciul adus de catre Siminovici Liudmila.

Suplimentar avocatul Berladean Lilia în ședința instanței de apel a declarat, că deși prin apelul inculpatei au solicitat achitarea lui Siminovici Ludmila în baza art.327 al.1 CP RM, totodată, deoarece prin hotărârea Curții Constituționale au fost declarate neconstituționale cuvintele «intereselor publice», a solicitat încetarea procesului penal în privința inculpatei în latura învinuirii date.

Inculpata Siminovici Ludmila în ședința instanței de apel a susținut apelul declarat din motivele invocate și a solicitat să fie admis, a declarat că cu sentința instanței de fond referitor la art.332 al.1 CP RM este de acord, nu este vinovată în cele incriminate potrivit art.327 al.1 CP RM, a fost învinuită în faptul ca a deschis foaie de boală la o persoana care este ruda cu ea, în timpul când activa a primit persoana deoarece medicul de familie al pacientei era în concediu, persoana respectivă s-a adresat cu o boala oarecare, ultima s-a aflat în concediu medical, apoi peste două săptămâni a venit anchetatorul și a învinuit-o că sunt rude, cu persoana dată sunt rude îndepărtate, ulterior a fost uimită de declarațiile persoanei date, nu înțelege care prejudiciu a cauzat statului, solicitând încetarea procesului penal în baza art.327 al.1 CP RM.

În ședința instanței de apel procurorul participant a solicitat admiterea apelului declarat, însă din alte motive, cu încetarea procesului penal în privința inculpatei Siminovici Ludmila ținând cont de Hotărârea Curții Constituționale pe capătul de învinuire în baza art.327 al.1 CP RM, în rest cu menținerea sentinței instanței de fond fără modificări.

Audiind participanții la proces, verificând argumentele invocate în apel prin prisma probelor administrate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, Colegiul penal ajunge la concluzia că apelul declarat de inculpată urmează a fi admis, inclusiv din alte motive decât cele invocate, cu casarea parțială a sentinței atacate și pronunțarea unei hotărâri noi, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, privind încetarea procesului penal în privința lui Siminovici Ludmila în baza art.327 al.1 CP RM, în temeiul art.391 al.1 p.6 CPP RM din motivul că există circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală, în rest cu menținerea sentinței instanței de fond în latura infracțiunii prevăzute de art.332 al.1 CP RM, care de altfel nici nu se atacă, reeșind din următoarele considerente.

Soluția instanței de apel referitor la apelul declarat de inculpată se bazează pe prevederile art.415 al.1 p.2 CPP RM, potrivit căruia se indică, că instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 2) admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 al.2, și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

Conform art.409 al.1 CPP RM se reglementează, că instanța de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces.

Colegiul penal menționează și prevederile art.409 al.2 CPP RM, potrivit căruia se indică, că în limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.

Colegiul penal operează și cu prevederile art.414 al.1 CPP RM, potrivit căruia se reglementează, că instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit art.414 al.2 CPP RM, instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Potrivit art.414 al.4 și al.5 CPP RM se indică, că în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul penal constată că instanța de fond a recunoscut-o vinovată pe Siminovici Ludmila în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.332 alin.(1) Cod penal, încetând procesul penal în privința inculpatei pe motivul intervenirii termenului de prescripție, referitor la învinuirea respectivă nefiind atacată sentința, astfel că sentința în latura dată se menține fără modificări.

Totodată, Colegiul penal în urma cercetării probelor solicitate ajunge la concluzia, că judecând cauza penală în privința lui Siminovici Ludmila în comiterea infracțiunii prevăzute de art.327 al.1 CP RM, instanța de fond nu a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și nu a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, ca urmare nu a judecat fondul cauzei în condițiile legii și a adoptat o sentință care nu cuprinde motivele legale pe care se întemeiază soluția.

Concluzia instanței de apel rezultă din următoarele.

Conform prevederilor art.8 al.3 CPP RM în coroborare cu art.389 CPP RM sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

Potrivit art.325 al.1 CPP RM judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Conform art.384 al.3 CPP RM sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Instanța de apel ține să menționeze, că prevederile art.385 al.1 p.1 CPP RM, raportate la p.1,2,3,4, indică soluționarea obligatorie a chestiunilor în consecutivitate, printre care p.1 pune în sarcina instanței să stabilească dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, p.2 dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, p.3 pune în sarcina instanței să stabilească dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, iar p.4 pune în sarcina instanței să stabilească dacă este vinovat inculpatul în săvârșirea acestei infracțiuni.

Astfel, fiind audiată în ședința instanței de apel inculpata Siminovici Ludmila a declarat, că susține declarațiile depuse anterior în instanța de fond și în instanța de apel, nu este de acord cu învinuirea adusă și solicită încetarea procesului ce ține de art.327 al.1 CP RM, potrivit Hotărârii Curții Constituționale, cât privește latura art.332 al.1 CP RM nu a atacat sentința.

Din declarațiile inculpatei Siminovici Ludmila depuse în instanța de fond rezultă, că activează la xxxi din anul 1995 ca xxx, s-a adresat Timofeevici Maia cu rugămintea de a-i deschide un certificat, deoarece fetița ei a lipsit de la lucru, iar pentru ca să nu nu fie eliberată de la serviciu a rugat-o să-i elibereze un certificat, fiind o fire jăloasă ea i-a eliberat acest certificat, în acea zi Timofeevici Maia i-a comunicat că totuși fiica ei este bolnavă și este necesar de a-i fi deschis certificat medical și să-i fie prescris tratament, i-a indicat tratament, conform regulamentului pacientul trebuie să se prezinte la fiecare 3 zile, tratamentul a durat nouă zile, apoi Timofeevici Maia a ridicat cerficatul medical, întrebînd-o de ce nu a venit Corina să ridice certificatul, i-a comunicat că Corina se pregătește să plece la mare și nu are timp, Timofeevici Maia se grăbea, iar Svetlana Popescu nu era în teritoriu, astfel i-a eliberat certificatul și a făcut semnătura lui Popescu, tot ce s-a întîmplat a aflat de la anchetator, care a venit să verifice documentația dacă este veridică sau nu, a aflat că lui Timofeevici Corina nu-i trebuia acest certificat la serviciu, deoarece ea nu mai activa, însă a fost invitată la anchetator, dar ea nu s-a prezentat și sub acest motiv de boală trebuia să acopere neprezentarea sa la anchetator, însă ea nu a cunoscut despre cele întîmplate.

În ședința instanței de apel au fost cercetate probele, în opinia acuzării probele confirmă vinovăția inculpatei în latura infracțiunii prevăzute de art.327 al.1 CP RM, printre care:

- Volumul 3: -raportul din 22.08.2012 privind prezentarea certificatelor de concediu nr.116 și seria 10 eliberate de către Siminovici Ludmila în privința lui Timofeevici Corina /f.d.18/,

-procesul-verbal din 23.08.2012 privind ridicarea certificatelor de concediu nr.116 și seria 10 în privința lui Timofeevici Corina /f.d.19-20/,

-diagnosticul/f.d.24-25/,

-procesul-verbal de examinare a certificatelor din 23.08.2012/f.d.26/,

-documente prezentate de SIA "MOLDASIG" SRL, lista documentelor /f.d.53-59, 134, 135-165/,

-fișa postului xx/f.d.187-189/,

-ordonanță de punere sub învinuire în privința lui Timofeevici Corina din 12.11.2012/f.d.242-249/,

-ordonanță din 12.11.2012 privind scoaterea persoanei de sub urmărirea penală în privința lui L.Siminovici/f.d.274/,

-ordonanță din data de 17.01.2013 privind anularea ordonanței de scoatere a persoanei de sub urmărire penală și reluarea urmăririi penale în privința lui Siminovici L./f.d.275-276/,

-cererea avocatului L.Berladean, ordonanța procurorului din 28.02.2013 de respingere a cererii avocatului /f.d.284, 285/,

-Volumul 4: -încheierea instanței de judecată din 10.12.2014 privind disjungerea materialelor cauzei penale în privința lui Siminovici Ludmila învinuită în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.332 al.1 și art.327 al.1 CP RM/f.d.15-16/,

-declarațiile martorului Timofeevici Maia depuse în instanța de fond, din care rezultă, că o cunoaște pe Siminovici Ludmila, sunt verișoare, s-a adresat la Siminovici Ludmila după un certificat, deoarece fiica era bolnavă, fiind prescris un tratament, i s-a eliberat un certificat, fiica avea nevoie de acel certificat deoarece avea o ședință de judecată și din motiv de boală nu se putea prezenta, iar avocatul i-a spus să prezinte un certificat medical, astfel ea împreună cu fiica s-au adresat la policlinica din orașul xxx la Ludmila Siminovici, care i-a prescris tratamentul și i-a fost deschis buletinul medical, ulterior buletinul a fost închis, fiica sa Corina a fost bolnavă, era o răceală, avea temperatură, diagnosticul concret nu-l ține minte, fiica ei s-a tratat acasă după tratamentul prescris de Ludmila Siminovici, a recunoscut că a participat la falsificarea certificatului și a înaintat o cerere ca să fie eliberată de răspundere penală, la 18.01.2013 a fost emisă ordonanța de eliberare de sub urmărirea penală, a achitat amenda, nu a știut despre consecințe și că certificatul este fals /f.d.28-29 volumul 4/,

-declarațiile martorului Popescu Svetlana depuse în instanța de fond, din care rezultă, că cu Siminovici Ludmila activează la xx și se cunosc din copilărie, fiind colege de clasă, pe Timofeevici Corina nu o cunoaște, nu cunoaște dacă această persoană s-a aflat la tratament la xxx și nici la ea, în perioada anului 2012 nu a semnat certificat pe numele lui Timofeevici, cînd a fost chemată la procuratură a aflat că a fost inclusă semnătura pe acel certificat și în acea zi i-a fost comunicat de Siminovici L. că ea a semnat în locul ei, ea era în teritoriu și nu era pe loc/f.d.34-36 volumul 4/.

-ordonanță din 20.02.2013 privind respingerea plângerii lui Siminovici L. din 18.02.2013 privind anularea ordonanței de punere sub învinuire din 17.01.2013, emisă de procurorul în Procuratura raionului Florești M.Dadu și recunoașterea drept întemeiată și legală ordonanța din 17.01.2013 privind punerea sub învinuire a lui Siminovici L./f.d.40-41/.

Colegiul penal în sensul invocat de acuzare, consideră că probele cercetate indicate în acuzarea inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art.327 al.1 CP RM, de fapt nu demonstrează vina inculpatei, urmînd a fi încetat procesul penal în latura dată, reeșind din următoarele considerente.

Colegiul penal ține să indice, că Siminovici Ludmila a fost pusă sub învinuire prin ordonanța de învinuire din 17.01.2013 în faptul, că ea, activînd din anul 2010 în calitate de xxx, prin abuz de serviciu manifestat la îndeplinirea atribuțiilor care reglementează activitatea de serviciu a ei ca persoană cu funcție de răspundere, intenționat, din interes personal, cu scopul de a-și ajuta ruda Timofeevici Maia Mihail în perioada lunii iulie 2012, a falsificat certificatul medical nr.116 din 20.07.2012, conform căruia Timofeevici Corina Ilie s-ar fi aflat la tratament ambulatoriu în perioada de timp 10.07.2012-20.07.2012 și certificatul de concediu medical seria 10 nr.230256 din 26.07.2012, conform căruia Timofeevici Corina Ilie s-ar fi aflat la tratament ambulatoriu în perioada de timp 26.07.2012-03.08.2012, prin care fapt, a cauzat intereselor publice daune în proporții considerabile. Ulterior, aceste documente au fost prezentate de către Timofeevici Corina Ilie organului de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Florești, cu scopul justificării absenței sale în cadrul urmăririi penale pe prezenta cauză penală.

Astfel Siminovici Ludmila a fost pusă sub învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art.327 alin.(1) Cod Penal, după semnele calificative: folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de răspundere a situației de serviciu, în interes personal, care a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice.

În urma evaluării probelor, ținînd cont de învinuirea adusă inculpatei Siminovici Ludmila, Colegiul penal consideră necesară încetarea procesului penal în privința lui Siminovici Ludmila în comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 al.1 CP RM, reeșind din următoarele considerente.

Colegiul penal operează cu prevederile art.7 alin. (6) Cod Procedură Penală a RM, care reglementează, că hotărîrile Curții Constituționale privind interpretarea Constituției sau privind neconstituționalitatea unor prevederi legale sînt obligatorii pentru organele de urmărire penală, instanțele de judecată și pentru persoanele participante la procesul penal.

Potrivit art.24 al.2 Cod Procedură Penală se indică, că instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

Colegiul penal la adoptarea soluției ține cont de prevederile hotărîrii Curții Constituționale nr.22 din 27.06.2017 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale articolului 328 alin.(1) din Codul penal (excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, adoptată asupra sesizărilor nr.113g/2016 și nr.8g/2017), publicată în Monitorul Oficial al R.Moldova, nr.352-355/92 din 29.09.2017, care are incidență asupra cazului judecat, ținînd cont de învinuirea adusă inculpatei.

Prin hotărîrea nominalizată s-a admis parțial excepția de neconstituționalitate ridicată de avocatul Alexandru Bot în dosarul nr. 1rh-4/2016, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana și de către avocatul Dorin Popescu în dosarul nr.1a-521/2016, pendinte la Curtea de Apel Chișinău și s-a declarat neconstituțional textul "intereselor publice sau" din alineatul (1) al articolului 328 din Codul penal al Republicii Moldova nr.985-XV din 18 aprilie 2002, prevederile aceste hotărîri urmînd a fi aplicată în prezenta cauză penală.

În sensul adoptat Curtea Constituțională în hotărîre a menționat următoarele considerente:

- 50. Curtea menționează că principiul constituțional al preeminenței dreptului și al legalității constituie valori fundamentale ale statului de drept.

- 51. În Hotărîrea nr.21 din 22 iulie 2016, Curtea a statuat că:

"52. [...] preeminența dreptului se asigură prin întreg sistemul de drept inclusiv prin normele penale, acestea caracterizându-se prin anumite trăsături proprii, distinctive în raport cu alte categorii de norme, ce se diferențiază între ele prin caracterul și structura lor, prin sfera de incidență."

-52. De asemenea, în Hotărîrea nr.25 din 13 octombrie 2015, Curtea a statuat că:

"33. [...] preeminența dreptului generează, în materie penală, principiul legalității delictelor și pedepselor și principiul inadmisibilității aplicării extensive a legii penale, în detrimentul persoanei, în special prin analogie."

-53. Curtea reține că garanțiile constituționale prevăzute de art.22 din Constituție, de rînd cu prevederile art.7 din Convenția Europeană, consacră principiul legalității incriminării și pedepsei penale.

-54. Astfel, pe lângă interdicerea, în mod special, a extinderii conținutului infracțiunilor existente asupra unor fapte care anterior nu constituiau infracțiuni (*nulla poena sine lege*), principiul legalității incriminării prevede și cerința conform căreia **legea penală nu trebuie interpretată și aplicată extensiv în defavoarea acuzatului prin analogie** (*nullum crimen sine lege*).

-55. În *cauza Dragotoniuc și Militaru-Pidhorni v. România* (hotărîre din 24 mai 2007) Curtea Europeană a statuat:

"Ca o consecință a principiului legalității condamnărilor, **dispozițiile de drept penal sunt supuse principiului de strictă interpretare** "

-56. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că garanțiile instituite în Constituție impun ca **doar legiuitorul să reglementeze conduita incriminată, astfel încât fapta, ca semn al laturii obiective, să fie cert definită, dar nu identificată prin interpretarea extensivă de către cei care aplică legea penală.** O astfel de modalitate de aplicare poate genera **interpretări abuzive.** Cerința interpretării stricte a normei penale, ca și interdicția analogiei în aplicarea legii penale, urmăresc protecția persoanei împotriva arbitrarului (HCC nr.21 din 22 iulie 2016).

-57. Curtea Europeană în jurisprudența sa a statuat că: "noțiunea de "lege", prevăzută de art.7 din Convenția Europeană, implică respectarea cerințelor calitative, îndeosebi cele privind **accesibilitatea și previzibilitatea**" (cauza *Del Río Prada v. Spania*, cererea nr.42750/09, hotărâre din 21 octombrie 2013, § 91).

-58. Curtea Europeană a menționat că legea trebuie să definească în mod clar infracțiunile și pedepsele aplicabile, această cerință fiind îndeplinită atunci când un justițiabil are posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul normei juridice pertinente, la nevoie cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe și în urma obținerii unei asistențe judiciare adecvate, **care sunt actele și omisiunile ce pot angaja răspunderea sa penală și care este pedeapsa pe care o riscă în virtutea acestora.** Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai **înlăturarea dubiilor** ce persistă cu ocazia interpretării normelor (cauza *Cantoni v. Franța*, nr.17862/91, hotărâre din 15 octombrie 1996, § 29,32, și cauza *Kafkaris v. Cipru*, hotărâre din 12 februarie 2008, § 140-141).

-59. De asemenea, Curtea reamintește că în jurisprudența sa a reținut că **persoana trebuie să poată determina fără echivoc comportamentul care poate avea un caracter penal** (HCC nr.21 din 22 iulie 2016, § 71).

-60. Astfel, cerințele de calitate a legii necesită a fi îndeplinite în ceea ce privește atât **definiția** unei infracțiuni, cât și **pedeapsa** prevăzută pentru acea infracțiune. Or, calitatea legii penale constituie o condiție vitală pentru menținerea **securității raporturilor juridice** și ordonarea eficientă a relațiilor sociale.

-61. În același timp, Curtea notează că Parlamentul este liber să decidă cu privire la politica penală a statului, în virtutea prevederilor art.72 alin.(3) lit.n) din Constituție, în calitate de unică autoritate legiuitoare a țării.

-62. Astfel, în Hotărârea nr.6 din 16 aprilie 2015, Curtea a statuat că:

"Legiuitorul are dreptul de apreciere a situațiilor ce necesită a fi reglementate prin norme legale. Acest drept semnifică posibilitatea de a decide asupra oportunității la adoptarea actului legislativ în conformitate cu politica penală promovată în interesul general. Totodată, orice reglementare urmează a fi în limitele

principiilor statuate în sistemul de drept în vigoare și să se subscrie principiului preeminenței dreptului."

-63. În acest sens, Curtea reține că, deși legiferarea măsurilor ce țin de politica penală a statului ține de competența exclusivă a Parlamentului, totuși această competență **nu exclude exercitarea controlului de constituționalitate asupra măsurilor adoptate.**

-64. Astfel, Curtea notează că incriminarea/dezincriminarea unor fapte ori reconfigurarea elementelor constitutive ale unei infracțiuni, precum și utilizarea unor noțiuni mai largi în cadrul normelor penale țin de marja de apreciere a legiuitorului, marjă care nu este absolută, ea fiind limitată de prevederile constituționale.

-65. Curtea reține că art.328 din Codul penal sancționează fapta de exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu. Prin alineatul (1) al acestui articol, legiuitorul a incriminat această faptă ca fiind: "**Săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.**"

-66. Curtea reține că infracțiunea de exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu face parte din categoria infracțiunilor contra bunei desfășurări a activității în sfera publică, prin urmare fiind săvârșită de un subiect special, și anume de persoana publică.

-67. Curtea menționează că persoana publică, în calitate de subiect special al infracțiunii exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, este investită cu exercitarea atribuțiilor specifice serviciului public.

-68. Curtea observă că excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu este o infracțiune de rezultat (materială), astfel încât consumarea ei este legată, în mod obligatoriu, de producerea unor consecințe prejudiciabile, și anume: "**cauzarea daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice**".

-69. Curtea reține că, în timp ce **caracterul prejudiciabil** al infracțiunii este determinat de obiectul juridic protejat, constituind **semnul calitativ** al infracțiunii, **gradul prejudiciabil** depinde de gravitatea fetei săvârșite (valoarea daunei, forma vinovăției, motivul, scopul etc.), fiind un **semn cantitativ**.

-70. Astfel, Curtea constată că rezultatul produs prin săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) din Codul penal, în forma în care este reglementată, determină întrunirea cumulativă a următoarelor semne: (1) **natura considerabilă a daunei** și (2) **sfera de incidență, fie interesul public, fie drepturile și interesele ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.**

-71. Curtea constată că în *Raportul asupra relației dintre responsabilitatea ministerială politică și cea penală*, adoptat la cea de-a 94-a ședință plenară (8-9 martie 2013), Comisia de la Veneția a constatat că prevederi penale care interzic “abuzul în serviciu”, “folosirea inadecvată a puterilor” și “abuzul de putere” sau infracțiunile similare se găsesc în numeroase sisteme juridice europene. Comisia de la Veneția a menționat că poate exista necesitatea în asemenea clauze generale. În același timp, Comisia a subliniat că asemenea prevederi penale generale sunt foarte problematice, atât cu privire la cerințele calitative ale art.7 al Convenției Europene, cât și la alte cerințe fundamentale conform principiului statului de drept, precum previzibilitatea și securitatea juridică, și relevă, de asemenea, că acestea sunt în mod special vulnerabile la manevre politice abuzive.

-72. Comisia de la Veneția a recomandat ca prevederile penale naționale cu privire la “abuzul în serviciu”, “abuz de putere” și expresii similare să fie interpretate în sens restrâns și aplicate cu un grad înalt de prudență, astfel încât să poată fi invocate numai în cazuri în care fapta este de natură gravă, cum ar fi, spre exemplu, infracțiuni grave împotriva proceselor democratice naționale, încălcarea drepturilor fundamentale, subminarea imparțialității administrației publice ș.a.m.d.

-73. În același timp, invocând jurisprudența Curții Europene în cauza *Liivik v Estonia* (hotărâre din 25 iunie 2009), Comisia de la Veneția a menționat că dispozițiile care incriminează abuzul în serviciu, precum și interpretarea acestora, sunt moștenite din fostul sistem legal sovietic, iar autoritățile naționale se confruntă cu sarcina dificilă a aplicării acestor norme legale în noul context al economiei de piață.

-74. Curtea menționează că în cauza *Liivik v. Estonia* (hotărâre din 25 iunie 2009) Curtea Europeană a analizat corespunderea cu art.7 din Convenție, sub aspectul clarității și previzibilității, a infracțiunii de abuz în serviciu, urmările prejudiciabile ale căreia presupuneau “cauzarea daunelor considerabile intereselor protejate de lege ale persoanei, întreprinderii, organizației, fie intereselor naționale”.

-75. Curtea constată că deficiențele prevederilor art.328 alin.(1) din Codul penal, invocate de autorii excepției de neconstituționalitate, sunt similare cu cele abordate de Curtea Europeană în cauza *Liivik v. Estonia*.

-76. Prin urmare, considerentele Curții Europene în cauza *Liivik v. Estonia* sunt valabile și urmează a fi aplicate *mutatis mutandis* și în prezenta cauză.

Curtea Constituțională la fel în hotărâre referitor la claritatea prevederilor “intereselor publice” și “drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice” a enunțat următoarele:

-77. Examinând prevederile art.328 alin.(1) din Codul penal, Curtea constată că una din urmările prejudiciabile ale infracțiunii de exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu o constituie cauzarea unor daune considerabile “*intereselor publice*”.

-78. Curtea observă că art.328 alin.(1) din Codul penal prevede o infracțiune materială și include interesul public în urmările prejudiciabile ale acesteia, însă norma de trimitere (art.126 alin.(2) din același cod), în temeiul căreia se evaluează *in concreto* prejudiciul cauzat în fiecare caz, nu stabilește *expressis verbis* “interesul public” ca valoare socială care poate fi determinată.

-79. În cauza *Liivik v. Estonia*, Curtea Europeană a reținut că criteriile utilizate de instanțele naționale pentru a stabili că reclamantul a cauzat un prejudiciu “considerabil intereselor statului” în calitate de funcționar public de rang înalt și că acțiunile sale au fost incompatibile cu “interesul general al justiției” erau prea vagi. Curtea Europeană nu a fost convinsă că persoana ar fi putut să prevadă în mod rezonabil riscul de a fi acuzat și condamnat pentru faptul că prin acțiunile sale a *provocat daune semnificative intereselor statului*, din motiv că **norma penală implica utilizarea unor noțiuni largi și criteriile de natură vagă, încât dispoziția penală nu corespundea calității legii cerute în sensul Convenției, în ceea ce privește efectele sale de claritate și previzibilitate (§§ 100-101).**

-80. În speță, Curtea subliniază că lipsa unor prevederi pentru evaluarea caracterului considerabil al urmărilor prejudiciabile cauzate *intereselor publice* deschide un teren larg arbitrarului, existând riscul ca acțiunile persoanei publice care depășesc limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, **indiferent de gravitatea faptei săvârșite, să cadă sub incidența normei penale.**

-81. În acest sens, Curtea reține că prin generalitatea formulării urmărilor prejudiciabile, menționate *supra*, există riscul ca organele judiciare să aplice art.328 alin.(1) din Codul penal nu în calitate de infracțiune *materială*, ci ca una *formală*, adică doar în baza constatării acțiunilor incriminate, făcând abstracție de evaluarea urmărilor prejudiciabile. Or, din perspectiva principiului *ultima ratio* în materie de legiferare penală, nu este suficient să se constate că faptele incriminate aduc atingere valorii sociale ocrotite, **ci această atingere trebuie să prezinte un anumit grad de intensitate și gravitate, care să justifice sancțiunea penală.**

-82. Curtea reține că lipsa unor criterii clare, previzibile și accesibile pentru aprecierea urmărilor prejudiciabile ale infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) din Codul penal determină organele judiciare de a aprecia impactul *concret* al acțiunilor persoanelor publice asupra unei valori *abstracte* protejate de legea penală precum este “interesul public”.

-83. În acest sens, și Comisia de la Veneția, în Raportul menționat *supra* (CDL-AD(2013)001), a subliniat că:

“95. [...] Articolul 7 (din Convenție) nu impune o previzibilitate absolută, iar interpretarea judiciară este uneori inevitabilă. Însă un anumit nivel de claritate juridică este necesară, **încât dispozițiile penale care folosesc astfel de formulări, precum, de exemplu, “încălcarea statului de drept” sau “încălcarea democrației”, cu ușurință pot fi considerate ca încălcând Convenția.**”

-84. Curtea menționează că **organele de drept nu se pot substitui legiuitorului în concretizarea laturii obiective a infracțiunii, realizând astfel competențe specifice puterii legiuitoare.** În Hotărârea nr.21 din 22 iulie 2016, făcând referire la jurisprudența Curții Europene, Curtea a statuat că: “Atunci când un act este privit ca infracțiune, **judcătorul poate să precizeze elementele constitutive ale infracțiunii, dar nu să le modifice, în detrimentul acuzatului,** iar modul în care el va defini aceste elemente constitutive trebuie să fie previzibil pentru orice persoană consultată de un specialist (§ 63).”

-85. Curtea constată că instanța de judecată la individualizarea răspunderii penale și pedepsei penale este obligată să stabilească *cu certitudine* urmările prejudiciabile ale infracțiunii incriminate inculpatului, or, potrivit art.7 alin.(1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de **caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite**, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. De altfel, atribuirea unor fapte infracționale concrete ca prejudiciind “*interesul public*”, *in abstracto*, nu poate satisface cerința de claritate și previzibilitate și totodată constituie o interpretare a legii penale extensivă și defavorabilă persoanei, contrar prevederilor art.3 alin.(2) din Codul penal.

-86. Curtea reține că interesul public reprezintă o noțiune complexă și dinamică, care, prin natura sa și prin raportare la dimensiunile economice, politice, sociale, juridice etc. ale statului și societății, variază în funcție de schimbările care se produc atât pe plan național, cât și internațional.

-87. Curtea menționează că, potrivit art.2 din Codul penal, legea penală apără, împotriva infracțiunilor, persoana, drepturile și libertățile acestora, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituțională, suveranitatea, independența și integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea și securitatea omenirii, precum și întreaga ordine de drept.

-88. Prin urmare, Curtea subliniază că **legea penală în ansamblu, prin întregul său conținut, are drept scop protejarea interesului public, care se particularizează prin identificarea unor valori juridice concret determinate.**

-89. Curtea constată că, deși activitatea persoanei publice este legată nemijlocit de garantarea interesului public ca obiectiv generic-principal, destinatarul legii, și anume persoana publică, **este privată de posibilitatea de a determina fără echivoc urmările prejudiciabile concrete ale acțiunilor incriminate.**

-90. În Hotărârea nr.14 din 27 mai 2014, Curtea a statuat că **formulările generale și abstracte într-un caz concret pot afecta funcționalitatea legii penale, aplicarea ei coerentă și sistemică, ceea ce ar denatura principiul calității legii.**

-91. Concluzionând cele menționate, Curtea reține că utilizarea în art.328 alin.(1) din Codul penal a noțiunii “*intereselor publice*”, care constituie o noțiune generică, ce nu poate fi definită, încalcă articolele 1 alin.(3) și 22 din Constituție [*principiul legalității incriminării și pedepsei penale*], precum și articolul 23 din Constituție [*calitatea legii penale*].

Din motivele invocate în Hotărârea din 27.06.2017, Curtea Constituțională a declarat neconstituțional textul “*intereselor publice sau*” din alineatul (1) al articolului 328 din Codul penal al Republicii Moldova nr.985-XV din 18 aprilie 2002.

Colegiul penal consideră că hotărârea respectivă are incidență asupra cazului judecat, reeșind din învinuirea adusă inculpatei Siminovici Ludmila în comiterea infracțiunii prevăzute de art.327 al.1 CP RM sub formă de folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de răspundere a situației de serviciu, în interes personal, care a cauzat **daune în proporții considerabile intereselor publice**, de fapt nefiind prevăzut clar și explicit de către acuzare urmările prejudiciabile ale infracțiunii incriminate, fiind indicat doar dauna considerabilă intereselor publice, ce este o noțiune abstractă.

Urmările prejudiciabile ale infracțiunii incriminate inculpatei sunt indicate de acuzator că constituie anume cauzarea daunei considerabile intereselor publice, însă fără determinarea clară a interesului public lezat prin acțiunile inculpatului, fapt ce nu corespunde cerinței de claritate și previzibilitate necesare în procesul penal și totodată constituie o interpretare a legii penale extensivă și defavorabilă persoanei, contrar prevederilor art.3 alin.(2) din Codul penal.

Potrivit art.332 al.1 CPP RM se reglementează, că în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct.5)-9), 285 alin.(1) pct.1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Conform art.275 al.1 p.9 CPP RM se indică, că urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care: 9) există alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală.

Potrivit art.391 al.1 p.6 CPP RM se reglementează, că sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă: 6) există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Colegiul penal se conduce și de prevederile art.21.1 al Hotărârii Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 «Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel», potrivit căreia se explică, că dacă la examinarea apelului se va stabili existența unuia din cazurile prevăzute de art.391 CPP (a intervenit decesul inculpatului, persoana nu a atins vârsta pentru tragere la răspundere penală ș.a.), instanța de apel, rejudecând cauza, va casa sentința, dispunând încetarea procesului penal (cu excepția cazurilor de reabilitare).

Potrivit art.3 al.2 al Codului Penal al RM se reglementează, că interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii penale sînt interzise.

Colegiul penal se conduce și de considerentele statuate în jurisprudența CEDO în cauza Liivik versus Estonia, în care

Curtea Europeană a reținut că criteriile utilizate de instanțele naționale pentru a stabili că reclamantul a cauzat un prejudiciu "considerabil intereselor statului" în calitate de funcționar public de rang înalt și că acțiunile sale au fost incompatibile cu "interesul general al justiției" erau prea vagi.

În cazul judecat, Curtea Europeană nu a fost convinsă că persoana ar fi putut să prevadă în mod rezonabil riscul de a fi acuzat și condamnat pentru faptul că prin acțiunile sale a provocat daune semnificative intereselor statului, din motiv că norma penală implica utilizarea unor noțiuni largi și criterii de natură vagă, încât dispoziția penală nu corespundea calității legii cerute în sensul Convenției, în ceea ce privește efectele sale de claritate și previzibilitate (§§ 100-101).

În situația stabilită pe caz, ținând cont de faptul că la învinuirea înaintată inculpatei în baza art.327 al.1 CP RM se indică cauzarea prejudiciului intereselor publice, fără definire concretă și clară, fapt ce afectează învinuirea adusă inculpatei, totodată prin Hotărârea Curții Constituționale nr.22 din 27.06.2017 a fost declarat neconstituțional textul "intereselor publice sau" din alineatul (1) al articolului 328 din Codul penal al Republicii Moldova, Colegiul penal consideră că se constată circumstanțe care împiedică tragerea la răspundere penală a inculpatei în baza art.327 al.1 CP RM.

Astfel instanța de apel ajunge la concluzia de încetare a procesului penal în privința inculpatei Siminovici Ludmila în comiterea infracțiunii prevăzute de art.327 al.1 CP RM în temeiul art.391 al.1 p.6 CPP RM pe motiv că există circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală a inculpatei.

În susținerea soluției sale anume de încetare a procesului penal în temeiul art.391 al.6 CPP RM privind existența circumstanțelor care exclud pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, Colegiul penal ține să indice și jurisprudența CSJ în cauza penală 1ra-334/2018 în privința lui Scurtu Nadejda, potrivit căreia, prin decizia Colegiului penal lărgit a CSJ din 06.03.2018 a fost admis recursul ordinar declarat de către inculpata Scurtu Nadejda, casată parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 noiembrie 2017, în partea condamnării lui Scurtu Nadejda în baza art.327 alin.(1) Cod penal, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care procesul penal în privința lui Scurtu Nadejda în baza art.327 alin.(1) Cod penal s-a încetat în temeiul art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, pe motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Colegiul penal ține să indice, că deși inculpata și avocata inculpatei au solicitat achitarea inculpatei, ținând cont de situația stabilită pe caz, temei de achitare a inculpatei prevăzută de lege nu s-a stabilit.

Invocarea că inculpata necesită a fi achitată în comiterea infracțiunii incriminate, după cum s-a invocat în apel, nu condiționează anume achitarea inculpatei, fiind declarativă, mai ales că temei de achitare nu a fost constatat, fiind stabilit doar temei de încetare a procesului penal din considerentele indicate de instanța de apel, motiv pentru care apelul declarat de inculpată, din alte motive decât cele invocate se admite, cu casarea sentinței parțial în latura învinuirii prevăzute de art.327 al.1 CP RM, cu pronunțarea unei hotărâri de încetare a procesului penal, în aspectul nominalizat.

În rest, Colegiul penal consideră că afirmațiile expuse în apelul declarat nu pot fi reținute, fiind expuse în viziunea apelantei, dar nu constituie motiv de casare a sentinței, astfel că se resping.

În sensul dat, sunt nefondate argumentele aduse de inculpată referitor la emiterea de către organul de urmărire penală a ordonanței din 12.11.2012 de scoatere de sub urmărire penală, drept temei fiind invocat faptul că nu au fost acumulate probe suficiente pentru a-i înainta învinuirea pentru infracțiunea prevăzută la art.332 al.1 și 327 al.1 CP precum și a faptului că nu s-a confirmat bănuiala de comiterea acestor infracțiuni, iar la data de 12.11.2012 a fost emisă ordonanța de punere sub învinuire a ei în temeiul art.327 al.1 CP și 332 al.2 CP.

Colegiul penal ține să motiveze în aspectul dat, că prin ordonanța procurorului ierarhic superior din 17.01.2013 (f.d.275-276, volumul 3) a fost anulată ordonanța din 12.11.2012 privind scoaterea lui Siminovici Ludmila de sub urmărire penală și dispusă reluarea urmăririi penale în privința lui Siminovici Ludmila pe art.327 alin.(1), 332 alin.(1) Cod penal.

Această ordonanță a fost justificată în fapt de apariția unor fapte noi, și anume rezultate din declarațiile lui Timofeevici Maia, iar în drept pe prevederile art.287 alin.(4) Cod de procedură penală, dispozițiile căruia au fost recunoscute constituționale prin Hotărârea Curții Constituționale nr.12 din 14.05.2015.

Mai mult, ordonanța respectivă a procurorului ierarhic superior, cît și a procurorului Procuraturii Florești Mihail Dadu din 28.02.2013 de respingere a cererii avocatului Lilia Berladean în interesele lui Siminovici Ludmila, nici nu a fost contestată ulterior în ordinea prevăzută de art.313 Cod de procedură penală la judecătorul de instrucție, fiind în vigoare.

În atare situație, afirmațiile aduse privind emiterea a două ordonanțe de punere sub învinuire a lui Siminovici Ludmila în temeiul art.327 al.1 și 332 al.1 CP sunt nefondate și se resping, adoptarea ordonanței procurorului ierarhic superior din 17.03.2013 fiind una întemeiată pe prevederile legale.

În sensul invocat de apărare, temei de declarare a nulității actului procedural, și anume ordonanței de punere sub învinuire din 17.01.2013 nu s-a stabilit, la fel nu s-a constatat încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal, după cum s-a invocat declarativ.

Nu pot fi reținute nici afirmațiile aduse în apel cu referire la modificările din data de 03.02.2012, prin care cuvintele cu "funcție de răspundere" a fost substituit cu cuvîntul "publică", fiindu-i încălcate drepturile inculpatei, în sensul dat fiind valabilă motivarea expusă în decizia Colegiului penal lărgit a Curții Supreme de Justiție din 22.11.2016.

Astfel, Colegiul penal în aspectul invocat operează cu prevederile art.123 alin.(1) Cod penal, care reglementează, că prin persoană cu funcție de răspundere se înțelege persoana căreia, într-o întreprindere, instituție, organizație de stat sau a

persoana cu funcție de răspundere se înțelege persoana careia, într-o întreprindere, instituție, organizație de stat sau a administrației publice locale ori într-o subdiviziune a lor, i se acordă, permanent sau provizoriu, prin stipularea legii, prin numire, alegere sau în virtutea unei însărcinări, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice sau a acțiunilor administrative de dispoziție ori organizatorico-economice.

Potrivit art.123 al.2 CP RM la fel se reglementează, că prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

La fel, potrivit literaturii de specialitate, noțiunea "persoană cu funcție de răspundere", definită în alin.(1) art.123 Cod penal și noțiunea "persoană publică", definită în alin.(2) art.123 Cod penal, se află într-o relație de tip "parte-întreg".

În atare situație stabilită, Siminovici Ludmila, care activează în funcția de xxx, se consideră persoană cu funcție de răspundere, cît și persoană publică, astfel aceste două noțiuni nu se exclud, ci constituie în cazul dat un tot întreg.

Colegiul penal nu ține cont nici de afirmațiile invocate de apelantă privind declarațiile date de Timofeevici Maia în cadrul procesului de judecată, care a declarat că dînsa careva motive noi în declarațiile sale nu a indicat, fiind aceleași care le-a relatat anterior, dînsa nu s-a prezentat la data de 17.01.2013 la Procuratura Florești, dar a fost la data de 31.01.2013, unde s-a semnat pe niște foi curate și presupune că aceste foi au fost completate după plecarea acesteia cu conținutul care îi convenea procurorului, fiind declarative și cu titlu de presupunere, în sensul dat nefiind confirmată completarea de către procuror, în modul redat de apelantă a declarațiilor martorului.

În rest, afirmațiile apelantei ce țin de urmările prejudiciabile ale infracțiunii incriminate prevăzute de art.327 al.1 CP RM s-au luat în considerație la adoptarea soluției de încetare a procesului penal, totodată aceste afirmații nu constituie temei de achitare, dar de încetare a procesului penal.

În aspectul celor menționate mai sus, Colegiul penal convine că apelul declarat pe caz de inculpată se admite, din alte motive decît cele invocate, cu casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit ordinii prevăzute pentru prima instanță, în aspectul nominalizat, în rest cu menținerea sentinței instanței de fond în latura condamnării în baza art.332 al.1 CP RM.

Conducîndu-se de art.415 al.1 p.2 CPP RM, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

D E C I D E:

Admite apelul declarat de inculpata Siminovici Ludmila Mihail împotriva sentinței Judecătoriei Florești din 17.02.2016, casează sentința parțial, din alte motive decît cele invocate, cu pronunțarea unei hotărîri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează.

Încetează procesul penal în privința lui Siminovici Ludmila Mihail în baza art.327 al.1 CP RM în temeiul art.391 al.1 p.6 CPP RM din motivul că există circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală.

În rest se mențin dispozițiile instanței de fond.

Decizia este susceptibilă spre executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la pronunțare.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la data de 16.05.2018.

Președintele ședinței, judecător

Rotaru Ala

Judecător

Burdeniuc Ruslana

Judecător

Pușca Dumitru